



16 נובמבר 2017

א"י-14682017:006C\מיליון עבודה\מיליון עבודה

חידושי פסיקה |



## פיצוי של רבע מיליון שקלים על אפלייה בשל גיל

מאת עו"ד אייל צורף, יועץ הלשכה בדיני עבודה

סע"ש 36973-11-13, רבקה רוזנבאום נ' דובק בע"מ, 28 בספטמבר 2017

### העובדות

רבקה רוזנבאום עבדה בחברת "דובק" כ-22 שנה בתפקיד פקידת רכש. לרבקה נערך שימוע, והיא פוטרה יומיים אחריו. במועד פיטוריה הייתה רבקה בת 65.5 שנים.

לטענת רבקה, ההחלטה לפטרה, נעשתה על רקע גילה הביולוגי, ביחס לחברותיה למחלקה, אשר צעירות ממנה. לטענתה של רבקה, השימוע, אשר נערך לה, היה פגום מיסודו, שכן הליך השימוע נעשה למראית עין בלבד, לאחר שההחלטה לפטרה כבר התקבלה.

לטענתה של רבקה, פיטוריה רק מחמת גילה, מהווים הפרת זכות השוויון, בניגוד לחוק שוויון הזדמנויות בעבודה, תשמ"ח – 1988.

רבקה טענה כי לו ניתן לה לפרוש בגיל 67, היא הייתה מגיעה לצבירת זכויות פנסיוניות בשיעור 50% ולא 46.5% כפי שצברה במועד פיטוריה.

לאור אפלייתה מחמת גיל, טענה רבקה כי הנטל להוכיח כי לא פוטרה מחמת גילה, עובר לנתבעת, ע"פ סעיף 9(א)(2) לחוק שוויון הזדמנויות בעבודה.

לאור האמור לעיל, דרשה רבקה פיצוי בסך 382,447 ₪, בגין פיצוי בשל אובדן הכנסה עד למועד

הפרישה הקבוע בחוק, השלמת פיצויי פיטורים, פיצוי בגין עגמת נפש בשל אפלייתה ופיצוי בגין היעדר שימוע כדין.

מנגד טענה דובק, כי נוצר אצלה צורך להצמצם ולהתייעל כלכלית, דבר שהתבטא, בין היתר, בצורך לפטר עובדים וכי יחד עם רבקה פוטרו עובדים נוספים.

### פסק הדין של בית הדין האזורי לעבודה

בית הדין קבע, כי העובדה שרבקה תקבל פנסיה כלשהי עם סיום עבודתה, אינה שיקול לגיטימי שעל המעסיק לשקול, שכן שיקול זה מנוגד לעקרון השוויון. שיקול זה אשר שקלה הנתבעת, אף מחזק את טענת האפליה, שכן אם הנתבעת טוענת כי גילה של הנתבעת לא היווה שיקול בעת פיטוריה, אזי מדוע נשקלה עובדת זכאותה לקבלת פנסיה?

בית הדין קבע כי נסיבותיה האישיות של רבקה, לרבות ההשפעה הכלכלית המיידית שיש לפיטוריה על רמת הכנסתה וצבירת זכויותיה, וכן ההשפעה שיש לפיטוריה על רווחתה האישית וכבודה כאדם וכעודת – הם השיקולים הרלוונטיים שהיו צריכים להנחות את הנתבעת בבואה להחליט האם לפטר את התובעת או את אחת מחברותיה למחלקה.





בנוגע להליך השימוע, קבע בית הדין כי ההחלטה לפטר את רבקה התקבלה לפני השימוע עצמו, ולכל הפחות במהלכו. מתמליל השימוע אשר הוגש לבית הדין, עלה כי נציג דובק טען כי "אני לא צריך היום את רבקה" וכן כי "אני אומר לך אני הולך כאן על פיטורים".

בית הדין קבע כי טיעוניה של רבקה, כלל לא נלקחו בחשבון על ידי דובק ולראייה מכתב הפיטורים היה קצר ביותר ולא כלל כל התייחסות לטיעוניה של רבקה שעלו בשימוע.

לסיכום, קבע בית הדין כי פיטוריה של רבקה נעשו על רקע גילה, דבר המנוגד לחוק שוויון הזדמנויות בעבודה. כמו כן קבע בית הדין כי הליך השימוע שנערך לרבקה היה פגום מיסודו.

אשר על כן, פסק בית הדין לרבקה סך של 248,665 ₪ וכן חייב את דובק לשלם לרבקה שכ"ט עו"ד והוצאות משפט בסך כולל של 27,000 ₪.

